వ్యాస కౌముది

మనభారతం

డా. వల్లూరుపల్లి శివాజీరావు

32

ఈ భూమండలంలో అద్వితీయమైన,అసమానమైన సంపద, నాగరికత, సంస్కృతి, జ్ఞాన, విజ్ఞానప్రతిభలతోవేలాదిసంవత్సరాలు(బ్రిటన్ మనదేశాన్ని కబళించడం మొదలుపెట్టిన 1757 వరకూ) తులతూగినమనభారతదేశపుఔన్నత్యచరిత్రగురించి నేనువ్రాసిన "ది గ్లోబల్ ఇండియా" అనేపేరుతో ఉన్నపుస్తకం జూలై 2009లో ఇండియాలోప్రచురించబడింది. ఈ పుస్తకం అందరికీ అందుబాటులో ఉండదని భావించి అందులో పొందుపరిచిన కొన్నిముఖ్యాంశాలనితెనుగులోకి అనువాదం చేసి 'కౌముది' మాసపత్రికద్వారా మీకు అందిస్తున్నాను.

ధారావాహికంగా వచ్చే ఈ ఉపాఖ్యానాలనిమీరు చదివి, మీపిల్లలకుకూడా తెలియచెప్పమని నా విన్నపం. ఈ విధంగా ఘనమైనమనభారతదేశచరిత్రభావితరాలకు కూడా చేరుతుందని నా చిన్న ఆశ..!!

V.ప్రాపంచీకరణమైనభారతనాగరికత, సంస్కృతి,

4.ఆగ్నేయ ఆసియా

థాయ్‌లాండ్

కాంబోడియాకు 1954-70 మధ్య అధ్యక్షుడుగా ఉన్న 'నోరోడం సిహనౌక్' (Norodom Sihanouk)1955 మే 10న ఇలా అన్నాడు:

"వేలాది ఏళ్ళు భారతదేశంతోమమ్మల్నిమేముముడి వేసుకున్నామంటే అది ఏమీ అతిశయోక్తి కాదు. యదార్థానికి 2,000 ఏళ్ళ క్రితం భారతవర్తకులు, బ్రాహ్మణులుమాపూర్వీకులకువారి దేవుళ్ళు, విజ్ఞానం, వ్యవస్థను తీసుకువచ్చి ఇచ్చారు. ....సంక్షిప్తంగా లాటిన్ ప్రపంచానికి గ్రీస్ ఎటువంటిదోమాకుభారత్ అటువంటిది."

1939 వరకు 'సయాం' గా పిలువబడిన థాయ్‌లాండ్ యూరోపియన్ల ఆధిపత్యంలోలేని ఏకైక ఆగ్నేయ-ఆసియాదేశం.క్రీ.శ. 2వ శతాబ్దం నుంచి భారత్ నుండి వెళ్ళినహిందూవర్తకులు, బోధకులు, ఇతరులునేరుగా గాని, బర్మాద్వారా గానిదక్షిణ సయాం వెళ్ళి అనేక వలసరాజ్యాలనేర్పరచుకున్నారు. వీటిల్లో ప్రముఖమైనది 6వ శతాబ్దం నుంచి 13వ శతాబ్దంవరకుమధ్యథాయ్‌లాండ్‌లోవర్ధిల్లిన '**ద్వారవతీ**' రాజ్యం.

సయామీలుభారతసంస్కృతి, కళలనుతమవాటితో విలీనీకరణ చేసుకున్నారు. సయాంలోసుప్రసిద్ధమైనతావులలోముఖ్యమైనదిSrideb (శ్రీదేవ్; ఇప్పటి Crip-teb) దేవాలయం. ఇందులో ఉన్నహిందూదేవుళ్ళ శిలాప్రతిమలు 5-6 శతాబ్దాలలోనిసంస్కృత అభిలేఖనాలతో నిండిఉన్నాయి. ఇదేఆగ్నేయ-ఆసియాలోని అతి ప్రాచీనహిందూదేవాలయమనిచరిత్రకారుల అభిప్రాయం.

· థాయ్‌లాండ్ ఇతిహాసాన్ని '**Ramakien**' (రామకియన్: రామాయణ కథ) అంటారు. 1వ శతాబ్దం చివరలో దక్షిణ చైనా నుంచి ఆగ్నేయ-ఆసియావెళ్ళిన థాయ్‌ప్రజలు రామాయణాన్ని స్వీకరించి తమదిగా చేసుకున్నారు. కాల్రక్రమేణా యూరోపియన్లకుHomer ఎలాంటి మహాగ్రంథమోథాయ్ ప్రజలకు '**రామకియన్**' అలాంటిదిగా అయింది.

రామాయణంలోని ప్రముఖవ్యక్తులను 13వ శతాబ్దంలోనిSukhothaiరాజులు తమతోపోల్చుకునివారిగా మలచుకున్నారు. కానిఆ-ధునిక కాలంలోచెలామణిలో ఉన్నరామాయణ వృత్తాంత కథ 18వ శతాబ్దంలోని, '**అయుత్తయ**' (Ayutthaya; అయుధ్య

Ayudhya; అయోధ్యకురూపాంతరం) సామ్రాజ్యం రాజు చక్రి (Chakri) వంశాకరుడు 'ఒకటవ**రామ**' (Rama-I: 1739-1809) పర్యవేక్షణలోవ్రాయబడింది. ఈ 'ఒకటవ రామ' రాజు పాలనలోనేWatPhra Sri RattanaSatsadaram(వత్ ఫ్రశ్రీరత్నసత్సాదరం; పాలీభాష పదం 'వత్' = 'ఆరామం') దేవాలయం నిర్మించబడింది. ఇది WatPhraKaew(Emerald Buddha Temple;మరకత బుద్ధదేవాలయం)గా కూడా పేరుగాంచింది. ఈబౌద్ధారామంలోని గోడలుథాయ్‌రామాయణగాధలతో అభిలేఖనం చేయబడిఉంటే, విగ్రహాలురామాయణంలోనివ్యక్తులమూర్తులతో ఉంటాయి.

మరకత బుద్ధవిగ్రహం కథ ఏమిటి?

ఆధ్యాత్మికంగా, రాజకీయంగా థాయ్‌ప్రజలకు అత్యంతపవిత్రమైన, ముఖ్యమైన ఈబౌద్ధారామంలోని '**మరకత బుద్ధ**'(PhraKaew)విగ్రహం భారతావనిలో బుద్ధుడు నిర్యాణం పొందినతరువాత 500 ఏళ్ళకు పాటలీపుత్రలోతయారుచేయబడింది. 300 వందల ఏళ్ళ తరువాత దీనిని శ్రీలంకలో జరుగుచున్న అంతర్యుద్ధాన్ని నివారించటానికి ఈబుద్ధప్రతిమను తీసుకువెళ్ళటం జరిగింది. క్రీ.శ. 457లో

బర్మా రాజు '**అనురుథ**' (Anuruth) తన దేశంలో బౌద్ధమతవ్యాప్తిచేయటానికి బౌద్ధగ్రంథాలతోపాటు ఈబుద్ధప్రతిమను కూడా పంపించమని శ్రీలంక రాజు వద్దకు దూతను పంపించగా ఈయన వెంటనే వీటినిపంపించాడు. కాని దీనిని తీసుకువెళ్తున్న నౌక దారితప్పి కాంబోడియాచేరింది. అనేక శతాబ్దాలు కాంబోడియాలో ఉన్న ఈ విగ్రహాన్ని 1432లో '**అంగ్‌కోర్ వాట్**'ను జయించిన థాయ్ రాజు మొదట అయుత్యకు, చివరకు ఉత్తరథాయ్‌లాండ్ లోని '**చియాంగ్ రై**'(Chiang Rai)కు తీసుకువెళ్ళాడు. 1434లో ఒకసారి వచ్చిన పిడుగుకు బుద్ధప్రతిమ '**మరకత**' రంగులోకి మారిన కారణంగా '**మరకత బుద్ధ**' అనేపేరు వాడుకలోకి వచ్చింది.

అప్పటినుంచి 125 ఏళ్ళు మరికొన్ని ప్రదేశాలు, నెలవులుమారినతరువాత 1560 దశకంలో ఇది '**లావోస్**' (Laos) రాజధాని '**వియంతియేన్**'(Vientianne; మంచిగంధపు పట్టణం) తీసుకొనివెళ్ళబడింది. 1767లో బర్మానుండి దండెత్తినMons 'అయుత్య' నగరాన్నిధ్వంసం చేసి, అగ్నికిఆహుతిచేసినప్పుడు సయాం రాజు 'తక్సిన్' (Taksin) రాజధానిని 'తోన్‌బురి' (Thon Buri, ఇప్పటి బ్యాంకాక్ సమీపంలో ఉన్నప్రదేశం)పట్టణానికిమార్చాడు. 1778లో తక్సిన్ వియంతియేన్ రాజ్యాన్ని ఓడించినప్పుడు బుద్ధవిగ్రహం తోన్‌బురికి తరలించబడింది.1782లో ప్రధానమంత్రి-సైన్యాధ్యక్షుడు Thong Duangబలహీనుడైనతక్సిన్‌ను కూలద్రోసి రాజు అయినతరువాత 'బ్యాంకాక్ ' పట్టణాన్ని స్థాపించి మరకత బుద్ధవిగ్రహాన్ని ఇప్పుడు ఉన్నచోట నెలకొల్పాడు. ఈయనే '**రామ**' బిరుదునుస్వీకరించి పైనపేర్కొన్న '**రామ- I**' గా పేరొందిన చక్రివంశపు మొదటి రాజు. **ఈ వంశపు రాజే ఈరోజుకూ థాయ్‌లాండ్ సింహాసనాన్ని అధిష్టిస్తున్నాడు**.

ఈరోజున 95శాతం బౌద్ధులున్నథాయ్‌లాండ్‌లోబౌద్ధమతం 10వ శతాబ్దంలో బర్మాబౌద్ధసన్యాసులద్వారా ప్రవేశించింది. వీరుమధ్యథాయ్‌లాండ్ లోనిNkhonPathonమరియుChiang Mai మధ్యబౌద్ధ రాజ్యాలనుస్థాపించారు.హిందుత్వంలో మేళవించిన బౌద్ధమతమేథాయ్‌లాండ్‌లోవర్ధిల్లింది. ఆధునిక కాలంలోథాయ్‌లాండ్ ప్రధానంగా బౌద్ధమతాన్నిఆచరించినా, అచ్చటి ప్రజలలో అణువణు వునాహైందవసంస్కృతి, కళలే ప్రత్యక్షంగా కనపడుతూనే ఉన్నాయి. సయామీలనృత్యం, సంగీతం, నాటకాలలోభారతప్రభావం అంతటా ఉన్నాయి. ఈమధ్య కాలం వరకు హిందూబ్రాహ్మణులే వారికి జాతకచక్రాలువేస్తూ, శకునాల విషయంలో సలహాలు ఇస్తూ హిందూ, బౌద్ధదేవుళ్ళ (దేవతల)నుఆరాధిస్తూ ఉన్నారు. పట్టాభిషేకం, శిరోముండనం, శవ దహనసంస్కారాలు, వ్యవసాయ సంబంధితఆచారవిధులు, మొదలగువాటినిహిందూబ్రాహ్మణులేసయామీలకునేర్పి, నిర్వహించారు.

· థాయ్‌ప్రజలు పట్టాభిషేకాన్ని '**రాజాభిసేక**' (Rajabiseka)అంటారు. ఈ పదానికి మాతృక సంస్కృత '**రాజ్యాభిషేక**'. ఈదేశంలో పట్టాభిషేకమహోత్సవానికి హిందూసాంప్రదాయాలను పోలిన హోమం, శుద్ధీకరణ క్రియలు, శుచి/తీర్థస్నానం, అభిషేకం (anointment) మొదలగువాటిని జరిపిస్తారు. ఇవన్నీ '**బ్రహ్మమహారాజగురు**' (Brahma Maha Raja Guru) అని పిలువబడే బ్రాహ్మణ పూజారి అధ్వర్యంలో జరుగుతాయి. థాయ్‌లాండ్ రాజులు తమపేరుకు 'రామ' బిరుదునుతగిలించుకుంటారు ఈరోజుకూ. థాయ్‌ప్రజలు ఇప్పటికీవిష్ణువు, శివ, ఇతరదేవుళ్ళనునమ్ముతూ, హిందూ పండుగలను జరుపుకుంటారు. అలాగేథాయ్‌లాండ్ చట్టవ్యవస్థ 'మనుస్మృతి'నిఆధారంగా చేసుకుంటే, న్యాయవ్యవస్థధర్మశాస్త్రాలనుఆదర్శంగా తీసుకుంది.

థాయ్‌లాండ్ దేశ పఠం.

క్రీ.శ. 1వ శతాబ్దంలోపాటలీపుత్రలోతయారుచేయబడి, 17 శతాబ్దాలపాటుథాయ్‌లాండ్‌లోని ‘అయుత్తయ‘ లోనిహిందూదేవాలయశిధిలాలు.

అనేకదేశాలు, నెలవులుచేరి, చివరకు1782లో బాంకాక్ లో గౌతమ బుద్ధుడి

విగ్రహం కొలువుకాబడిన‘**మరకత బుద్ధదేవాలయం**‘ (WatPhraKaew).

1434లోవచ్చినపిడుగుకు బుద్ధప్రతిమ ‘మరకత‘ రంగులోకిమారిన కారణంగా

‘మరకత బుద్ధ‘ అనేపేరువాడుకలోకి వచ్చింది.

సింగపూర్ (సింగపుర)

ఈనాడు '**సింగపూర్**' అనబడే ఈచిన్న ద్వీపం మధ్యయుగంలోహిందూ-సుమాత్రాప్రజలుస్థిరపడినప్రదేశం.సుమాత్రా రాజధాని '**పాలెంబాంగ్**'(Palembang)కు చెందిన శ్రీవిజయసామ్రాజ్యంలోని అంతర్భాగమైనమలయా రాజకుమారుడు '**పరమేశ్వరత్రిభువన**' (వ్యావహారికభాషలో 'త్రి బువన', Tri Buana;) 1324లో ఒక క్రొత్తనగరాన్నిస్థాపించే అన్వేషణలోదక్షిణ సుమాత్రాతీరసమీపంలో ఉన్నTemasek (Sea Town) ద్వీపంలోనిసింగపూర్ నదీ ముఖద్వారంచేరాడు. Sang NilaUtamain [Sri Maharaja Sang UtamaParameswaraBatara Sri Tri Buana; మూడు లోకాలకుప్రభువైన'**బట(త)ర**' రాజు]అని కూడా పిలుబడే ఈ రాకుమారుడు ఒకరోజు అచ్చట ఒక అందమైనసింహం అతివేగంతోపరుగెత్తిత్రుటిలో అడవిలోకివెళ్ళి మాయమవటం గమనించాడు. చారిత్రికులపరిశోధనప్రకారం ఈద్వీపంలో ఏనాడూ సింహాలులేవుగాని, పులులుమాత్రం సంచరిస్తూ ఉండేవనినిర్ధారించారు.పులినిసింహం అనుకున్నపరమేశ్వరత్రిభువన ఈపరిణామాన్ని శుభసూచికంగా భావించి ఈప్రదేశానికివ్యవహారిక భాషలో '**సింగపుర**' అని పేరుపెట్టాడు. ఇది '**సింగపుర**' (సంస్కృతమాతృక '**సింహపురం**')అయింది. ఈనాడు 63 చిన్న చిన్నద్వీపాలసముదాయంతోఉన్నసింగపురనుఈయన 1372వరకు, అంటే 48 ఏళ్ళు,పాలించాడు.

భారతరాకుమారి '**నీల పంజడి**' (NilaPanjadi)ని పరిణయమాడినపరమేశ్వరత్రిభువనపుత్రుడు '**విక్రమవీరధీరజ**'(మలయాభాషలో: PekermaWiraDiraja)1372 నుండి 1386 వరకుసింగపురనుపరిపాలించాడు. ఈయనకుమారుడు '**రానావీర కర్మ**' (RanaWiraKerma)1386 నుండి 1399 వరకు రాజుగా ఉన్నాడు. 14వ శతాబ్దం అంతమయ్యే సరికి ఆగ్నేయ-ఆసియాలోసింగపుర ఒక ముఖ్య నౌకావాణిజ్య కేంద్రంగా పేరొందింది.

పరమేశ్వరత్రిభువనమునిమనుమడు '**రెండవ పరమేశ్వర**'(1344-1414) సింగపురను 1401 వరకు పాలించిన తరువాతజావాలోనిమజుపిహిత్ రాణి'**కుసుమవర్ధని**'ఈద్వీపాన్నిఆక్రమించిన దరిమిలా, ఈయనమలయాద్వీపకల్పానికినైఋతీ దిక్కున ఉన్నBertamనదీ ముఖద్వారానికిపారిపోయితలదాచుకున్నాడు.ఈప్రదేశం కొన్నాళ్ళకు ఒక ప్రముఖ నౌకారేవుపట్టణంగాపెరుగగాఇక్కడ ఈయన స్థాపించిన రాజ్యానికి '**మలక్కా**'(Malacca) అని పేరుపెట్టాడు. ఆరబిక్‌తోప్రభావితమైనస్థానికభాషలోవర్తకవాణిజ్యరీత్యావర్తకులు కలిసేప్రదేశాన్నిమలాక్కాఅంటారు.

రెండవ పరమేశ్వర 1409లో ఒక మహమ్మదీయరాకుమారిని పరిణయమాడాడు. ఈమె 1267లో 'రాజ రాజ పసై' (Raja RajaPasai) స్థాపించిన హిందూ రాజవంశానికిచెందినది.కాని ఈ రాజ రాజ ఆతరువాతమహమ్మదీయమతాన్నిస్వీకరించి తన పేరును'Iskandar Shah'గానూ, తనరాజ్యాన్నిSulatanate of Malaccaగానూమార్చి 1414 వరకుపాలించాడు. ఈయన కాలంలోసింగపురమలాక్కాసుల్తానానికి ఒక ఆశ్రిత (vassal) ద్వీపంగా ఉంది.

Malacca సుల్తాన్ సంస్థానానికి 1511వరకు, Johor సుల్తాన్ సంస్థానానికి 1511 నుంచి 1613 వరకు అతిముఖ్యమైనవాణిజ్య కేంద్రంగా వర్ధిల్లినసింగపురఆతరువాత 200 ఏళ్ళపాటు ప్రపంచచరిత్రకు కనుమరుగయిపోయింది. 19వ శతాబ్దారంభంలోపోర్చుగీస్, డచ్, ఆంగ్లేయులఆధిపత్యపోరాటంలోనెగ్గినబ్రిటన్ 1819 ఫిబ్రవరిలో ఈసింగపురద్వీపాన్నిస్వాధీనం చేసుకుంది.అప్పటినుండి

బ్రిటన్‌కుప్రముఖ వాణిజ్య, నౌకాసైనిక కేంద్రమయినసింగపురలో అనేకమందిచైనీయులు, మలయనులు ఇచ్చట వలసవచ్చి స్థిరపడ్డారు. ఈరోజున 47.4 లక్షలున్న జనాభాలోచైనీయులు 76.8 శాతం, మలయనులు 13.9 శాతం ఉండటానికి ఇదే కారణం. భారతీయసంతతివారు కేవలం 7.9 శాతం మాత్రమే ఉన్నారు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలోమూడేళ్ళు జపాన్‌కు బందీ అయి, 1945 ఆగస్టులో విముక్తి పొందిన సింగపుర బ్రిటన్ బలహీనతవల్ల 10ఏళ్ళు అరాచకంలో మునిగిపోయింది. మలయాలోని అంతర్భాగంగా ఉన్న ఈ అతి చిన్నద్వీపం 1965 ఆగస్టులో మాతృదేశం నుంచి విడిపోయి స్వతంత్రదేశంగా అవతరించింది. అప్పటినుంచి 42.5 శాతం బౌద్ధమతస్థులు, 14.9 శాతం మహమ్మదీయులు, 4 శాతం హిందువులు ఉన్న సింగపూర్ ఆర్థికంగా బలమైన దేశంగా తయారైంది.

చుట్టుప్రక్కల ఉన్నద్వీపాలు నీటి రహదారుల సముదాయంతో కలసిన సింగపూర్ దేశపఠం

(వచ్చే సంచికలో భారతప్రాపంచీకరణలోనాగరికత, సంస్కృతి, భాష, మతం, ఆధ్యాత్మికత, తత్త్వజానం, మొదలగువిషయాలలోప్రభావితమైనమలేసియాగురించిన విషయాలనుపరిశీలిద్దాం)

మీ అభిప్రాయాలనుపంపించేందుకు నా ఇ-మెయిల్: dr_vs_rao@yahoo.com

COMMENTS